

ערב טוב! תודה שבאתם לציין איתנו את סוף שנת הלימודים! תודה שבאתם לשמח את הסטודנטים בחוג למוסיקה ולשמוח בהם, לכבד אותם ולהתכבד בהם.

איני יודע אם היה אי-פעם בתרבותנו עידן, שהאמנויות ומדעי הרוח (ואולי הרוח בכבודה ובעצמה) הוערכו – בציבור הרחב, כפי שנהוג לומר – פחות מכפי שהם מוערכים כיום; ספק אם היה אי-פעם בתרבותנו עידן שהאמנויות ומדעי הרוח היו חיוניים לאותו ציבור רחב יותר מכפי שהם חיוניים לו כיום.

מזה עשורים אחדים אנחנו חשופים בישראל, ולא רק בה, להלעזה מתמשכת ומחליאה של ההבנה ההומניסטית ושל המתודות שלה. החברה שלנו שיכורת טכנולוגיה ומסוחררת על ידי הערכים הנעלים תועלת, מהירות, יעילות, נוחיות ועוד. המנטאליות הטכנולוגית, שנעשתה זה מכבר לתפיסת העולם שלנו, מנחה אותנו להעדיף שאלות פרקטיות על פני שאלות ביחס למשמעות. אנחנו שואלים פחות ופחות אם דברים מסוימים נכונים או כוזבים, אם הם טובים או רעים, ויותר – אם הם 'עובדים' או 'עבדו'. ההיגיון שלנו נעשה להיגיון אינסטרומנטלי, והוא חדל מלהיות היגיון פילוסופי, המשתרע מאופק אינטלקטואלי אחד למשנהו. ההיגיון שלנו הולך ומתכחש לכך שהנושאים ההולמים את המחשבה האנושית הם הנושאים הגדולים מכולם, ולכך שהשכל האנושי לבדו מסוגל לחדור לנבכי העקרונות של חיי הטבע וחיי הרוח.

המכונות שהשתעבדנו אליהן מדהימות למדי, אולם מייצגות מתקפה רבת עצמה עלינו, כבני אדם. התחבולה שביסודן מתוחכמת מאוד. המכונות מפיצות את בשורתן במוח וברוח, וככל שתפוצתה של הבשורה גדלה, אנחנו מתרחבים ומתפשטים רק על חשבון עומקנו, והוא מצטמצם ומצטמק.

החוג למוסיקה קורא בכל שיעור משיעוריו ובכל פעולה מפעולותיו קריאה גדולה, שביסודה אמונה בלתי מעורערת ביכולותיה העצומות של הרוח האנושית. אנחנו משתדלים ללמוד להקשיב ולהקשיב; ללמוד לעקוב אחרי מהלכי התפיסה העצמית המורכבים, ולעקוב אחריהם; ללמוד להרגיש ולהרגיש; ללמוד להתבטא באופן מוסיקלי, ולנסות את כוחנו בהתבטאות כזאת; ללמוד ליצור ולחוות יצירה במעשה יצירה.

משהו השתבש במצגת שהכנתי, ואני מתנצל. בכל זאת, אני מבקש להציגה לפניכם במצבה – כדי להזכיר נשכחות, כדי לעורר צביטות החמצה, כדי להתברך בעשייה ובעושים; בשיתוף, בשותפות ובשותפים; וכדי להודות לכולם, לכולכם, אחד אחד, אחת אחת – על היזמה, המרץ, האיכויות, היחד והסולידריות.

המצגת עשויה גם להשכיח נזכרות. בשנת הלימודים הנוכחית (עדיין: הנוכחית) לא התקדם הכול בקצב המיוחל. כמו במצגת, בשנת הלימודים הנוכחית השתבש משהו. אמנם לא זה הרגע לעסוק בכך, אך אני מבקש להצביע, רק להצביע (עכשיו אף לא מילה אחת יותר) לעבר תחושותיי המלבבות פחות. גם כאלה מפעמות בי, ודעתי נחושה למצוא להן רפואה תקפה ונכונה.

ככלל, ממשיכה להינתן לי הזכות לפעול ולהפעיל, ואני אסיר תודה על כך. החוג למוסיקה צומח, ונתיבי התפתחות נפתחים לפניו. מחר, ממש מחר כעת חיה נעשה צעד חשוב בדרך לאישור תכנית לימודים חד-חוגית. במאמץ משותף של חברי הסגל בחוג מתגבשת והולכת תכנית הלימודים לתואר שני. החזיקו לנו אצבעות, ובעיקר – המשיכו לשלב ידיים בדרכנו המרתקת.

לקראת סיום אקרא לפניכם, ברשותכם, דברים שכתבה לי מאירה רוטמן מביתה. היא מרותקת אליו מאז שנקעה את רגלה:

שלום יובל,

אני מאחלת לך, למורים וכמובן לכל הסטודנטים בחוג למוסיקה הרבה הצלחה היום בקונצרט הסיום של שנה"ל תשע"ג. מצטערת שנבצר ממני להגיע פיזית, אך אני בלבי עם כל סטודנט וסטודנט.

כל טוב.

נאחל למאירה החלמה מהירה ושיבה מהירה אלינו – בזהירות, בלי ליפול או להחליק חלילה.

בשבוע שעבר, בקונצרט הגמר של תחרות הקומפוזיציה ע"ש איתי ויינר חולקו מלגות ותעודות הוקרה לסטודנטים מצטיינים. לשמחתי, יש באפשרותנו לתת היום עוד שלוש מלגות לסטודנטים מצטיינים. להענקת המלגות תעלה ותבוא פרופ' שרון פוליאקין, ראש בית הספר לאמנויות.

ישחק אבן מגד – ישחק סטודנט בשנה א', אהוב המרצים, אהוב על עמיתיו לספסל הלימודים, והדריך בסמסטר ב' בהתנדבות את סדנת הפסנתרנים.

ענאן חלבי – ענאן הוא אחד מן החניכים של ישחק בסדנת הפסנתרנים; בקונצרט של הסדנה הוא הרשים בנגינת שלוש אינוונציות דו-קוליות מאת באך. ענאן סטודנט בשנה א', מסור ללימודים, משקיע בהם ומתקדם בצעדי ענק; לאחרונה בישר לי – וההתרגשות הייתה של שנינו – שהוא מנסה לראשונה את כוחו בקומפוזיציה.

שיר שטרן – שיר עשה במהלך לימודיו בחוג כברת דרך שלא תיאמן – כברת דרך מקצועית ואישית; כישרונו המוסיקלי ממש פורח ומתפרץ לנגד עינינו.

תודה לוועד הסטודנטים שארגן את הקונצרט, תודה לסטודנטים השותפים לו, תודה לסטודנטים כולם, להורים ולחברים התומכים; תודה מקרב לב לעמיתיי – אנשי החוג והמשכן.

המשך ערב מהנה; המשך לימודים מאלף ומוצלח בתקופת הבחינות והמטלות; קיץ מחייה נפשות. שובו אלינו מאושרים ובריאים לסמסטר הקיץ ו/או לסמסטר הסתיו; ולכו לדרככם בדרככם, בוגרינו היקרים – אנחנו גאים ובוטחים בכם.